

και να, η εκταση της μωριας φωτισμενη.
Σε ψηλους στυλους το αρρωστο φως
φαινεται, φαινεται απο μακρια.

Εργαστηκαν σιδερα, τροχοι κι ο ψυχρος τεχνων.
Μονο που στη μεση ξεχαστηκε
το τερασσιο λαστιχο του ελκυστηρα,
εδοντωτο, ξεκοιλιασιμενο τερας.
κι ενα χαρβαλο υποδημα, κοκκινο
σαν στομα φασουλη που μας περιγελα.

1974

Ενα γραμμα

Εν Μεσολογγιο 10—11—52

Ἀγαπητὴ μου χαρίκλιὰ εἶμαι καλὰ χαρίκλιὰ ελαδα τὸ γράμμα σου κέμαθα πὸς εἰσε
καλα κε εἰς Μωραὶ για δε μου τόπες ὅταν ἀγκαλιάστικαμὴν κει δα χάμου στὸ
τρένο; Ἡμε πατέρας τοῦ πεδγιοῦ σου κίπρεπε να τὸ μάθω γιατί ἐνδιάφερομαι.
Καλα πὼς εἶνε; Χαρίκλιὰ ἐδῶ στὸ στρατὸ εἶνε μάβρΗ ζῶΗ' θυμιασε το κατσαρὸ
μου μουτόκοφάν ὀρῶ Μαζί κ μετόκοφάν ἐγὼ τοῦ περικάλωσά κείνοι πιέμεναν κε
αστα. μου γραφίεσ θὰ ταῖζω τόσο νοματοὶ τόσα στόματά Εἰς Εἰς το ἀλανακιμας
κι ἡ πεθερά μου ἀλΗθια τι κἀνιε ἡ κατσικα μας; Επαδὰ στ ἀπανεμο που φυλάω
σκοπος σκεδομε. Εἶνε τριῶ μινὸ εἰς (κάνω με τὸ μαλὸ μου) δε πᾶί μΗνας
που γνωριστήκαμε κέπιασε κιολας πεδὶ διαλοὶ μέσα τσΗ ἡ χαμπιλοβλεπουσά.
Πῶ — πῶ — πῶ — πῶ — πῶ πατερας ἐγὼ οὔτε που τὸ καταλαβα διότι ξέρω
τὴν ἀντριχοτΗ μου περὶ τιμΗ' δε ΠΑΗ ο νους μου ὁ κίαρατας θὰ μου μιὰκσΗ
ἀραιες στὴ μορφαδα μου θανε ἀραιες κοντιλοφριδικὸ τὸ αἶμα τὸ δίχαχαρι μας;
Εδῶ μεφας ὁ καῖμος χαρικλειὰ κι στεναχώργια γιατί ναμιαστε χωργια;
αχ, αχ ποσο γλικιες Ἦταν οἱ βραδγιες ἐκεῖ στΗ' τούρλα του βουνοῦ καρσὶ στὴ
βρυσι ΤαῖγιανΗ, μαγια χαν τα χαδγια σου γλυκα χεν ὁ κορφο σου ἀι και κείνο
τὸ κερασι σου τ' ἀχίλι μελι σταλαζε κι αὐλεροζαχαρι ψυχὴ μου. Ἀγκρουμαζο-
μουν το γουργούλιασμά του κρινολεμου σου σαν ἐπινες νερὸ στΗ' χούφ' τὰ σ
κουκουναρα μου κοντιλοσιμχοφιδουσά αχ νασίχα ρε γαμιοτο παδαχά μου τώρα
εἶσι δα λιγούλι.

Σιλογαμε τα μαθρα μινδαλοτα σου ματια και τὴ μισκοβολαδα τσίε κορμάρασου
ελακερη μια φουσκοθαλασα ολαφρο κέ ζαχαρΗ τουρλοβυζα μου αμιν αχ Χαρι-
κλεια μου σ ἀγαπαα εσενα κιοιλο σου τὸ σὶ καλὸς να οὐρίσιε το πεδὶ μας Σε
φιλὸ στὰ χίλα ΜΗΤΣΟΣ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ ΜΠΟΧΑΣ

ΥΓ Μολὶς νεταρω θαρχω για στεφανι θὰ σε κάνω ἐφτιχΕσιμένΗ το μιστηργιο θὰ
γινΗ στο Κατακόλο ἐκεῖ θὰ περασουμε κε τὸ σολινα τοῦ μελιτος

ΟΙΔΙΟΣ ΜΗΤΣΟΣ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ ΜΠΟΧΑΣ.

παρουσιαση: Δημητρης Κατσαγανης